

REGLUGERÐ

um skráningu ökutækja.

1. gr.

Skráningarskyld ökutæki eru:

- a. bifreiðir,
- b. bifhjól,
- c. torfærutæki,
- d. dráttarvélar,
- e. eftirvagnar sem eru 500 kg eða meira að eigin þyngd og
- f. hjólhýsi og tjaldvagnar.

Sérreglur gilda um

- a. notkun erlendra ökutækja,
- b. notkun ökutækja um stundarsakir og
- c. ökutæki varnarliðs Bandaríkjanna.

2. gr.

Eigandi ökutækis eða sá sem á vegum eigandans hefur umráð þess, t.d. innflytjandi eða framleiðandi, ber ábyrgð á því að ökutæki sé skráð.

3. gr.

Bifreiðaskoðun Íslands hf. (hér á eftir nefnd Bifreiðaskoðun) annast skráningu ökutækja og heldur skrá yfir ökutæki sem skráð hafa verið.

Í ökutækjaskrá skal færa upplýsingar um ökutækið sjálft og um eiganda þess, svo og um umráðamann ökutækis samkvæmt eignarleigu- eða afnotasamningi sem veitir umráðamanni rétt í tiltekinn tíma, a.m.k. eitt ár.

Dómsmálaráðherra getur sett nánari reglur um það hverjar upplýsingar skuli færðar í ökutækjaskrá.

4. gr.

Pegar skráningarskyld ökutæki er flutt til landsins skal innflytjandi afhenda til ökutækjaskrár gögn þannig að færa megi ökutækið í forskrá. Ökutæki skal þó því aðeins fært í forskrá að líkur séu á, samkvæmt mati Bifreiðaskoðunar, að það uppfylli settar reglur um búnað.

Beiðni um skráningu ökutækis skal leggja fram á eyðublaði sem gert er eftir fyrirmælum dómsmálaráðuneytisins og Bifreiðaskoðun lætur í té.

Áður en ökutæki verður skráð skal það hafa fengið viðurkenningu Bifreiðaskoðunar (gerðarviðurkenningu eða sérvíðurkenningu). Auk þess skal eigandi ökutækisins eða sá, sem á vegum eigandans hefur umráð þess leggja fram gögn um að ökutækið hafi verið tollafgreitt og tryggt lögmæltri váttryggingu.

5. gr.

Áður en ökutæki er tekið í notkun skal það hafa verið skráð á eiganda, skráningarskírteini gefið út og skráningarkerki fest á það. Ökutæki skulu skráð samkvæmt fastnúmerakerfi, með tveim bókstöfum og þrem tölustöfum, samkvæmt nánari reglum sem Bifreiðaskoðun setur.

Skráningarskyld bifreið má þó, án þess að hún hafi verið skráð, nota til að flytja hana milli staða, til reynsluaksturs eða kynningarstarfsemi eða í sambandi við skráningu. Skal bifreiðin

þá búin reynslumerki sem Bifreiðaskoðun lætur í té. Notkun reynslumerkis í öðrum tilgangi er óheimil.

Bifreiðaskoðun gefur út skráningarskírteini sem gert er eftir fyrirmælum dómsmálaráðuneytisins. Öðrum en Bifreiðaskoðun er óheimilt að breyta skráningarskírteini eða færa inn á það viðbætur.

6. gr.

Skráð ökutæki skal búð skráningarmerki sem Bifreiðaskoðun lætur í té.

Stafir á skráningarmerkjum ökutækja, öðrum en ökutækjum skv. 13., 14. og 15. gr., skulu vera hinir sömu og fastanúmer hvers ökutækis.

Ökutæki skal bera sama skráningarmerki meðan ökutækið er í sama skráningarflokki í ökutækjaskrá. Verði ökutækið flutt milli skráningarflokka skal skipta um skráningarmerki á því. Sama gildir ef forsendum skráningar ökutækis er breytt.

7. gr.

Skráningarmerki skulu vera úr 1,5 mm þykku áli. Grunnur skal vera með endurskini. Stafir, rönd á brúnum og flötur fyrir skoðunarmiða skulu vera upplýftir. Skráningarmerki af gerð A og B skulu hafa upplýftan flöt fyrir skjaldarmerki sveitarfélags eða sýslu. Efst á skráningarmerkið skal greytt verksmiðjunúmer þess ökutækis sem ber skráningarmerkið.

Gerð skráningarmerkja skal vera sem hér segir:

- a. Stærð 520 x 110 mm, hæð stafa 70 mm og breidd stafleggja 11 mm. Áletrun er í einni röð.
- b. Stærð 280 x 200 mm, hæð stafa 70 mm og breidd stafleggja 11 mm. Áletrun í tveim röðum, bókstafir í þeirri efri en tölustafir í þeirri neðri.
- c. Stærð 240 x 130 mm, hæð stafa 49 mm og breidd stafleggja 7 mm. Áletrun í tveim röðum, bókstafir í þeirri efri en tölustafir í þeirri neðri.

Bifreiðaskoðun ákveður hvaða gerð skráningarmerkis skal nota á ökutæki.

8. gr.

Á bifreið skulu vera tvö skráningarmerki, að framan og að aftan. Grunnur skráningarmerkis skal vera með hvítu endurskini með stöfunum ÍS í vatnsmerki, en rönd á brúnum blá og stafir bláir.

Nota skal skráningarmerki af gerð A skv. 7. gr. Verði því ekki komið við skal nota skráningarmerki af gerð B eða C eftir því sem við á.

9. gr.

Á bifhjóli skal vera skráningarmerki að aftan. Grunnur skráningarmerkis skal vera með hvítu endurskini með stöfunum ÍS í vatnsmerki, en rönd á brúnum blá og stafir bláir.

Á bifhjólum skal skráningarmerkið vera eins og tilgreint er í 7. gr. og af gerð B. Á léttum bifhjólum skal merkið þó vera af gerð C.

10. gr.

Á dráttarvél skal vera skráningarmerki að aftan. Heimilt er að hafa skráningarmerkið að framan ef því verður ekki með góðu móti komið fyrir að aftan. Skráningarmerkið skal vera eins og kveðið er á um í 7. gr. og af gerð B. Grunnur skráningarmerkis skal vera með hvítu endurskini með stöfunum ÍS í vatnsmerki, en rönd á brúnum blá og stafir bláir.

11. gr.

Á torfærutæki skal vera skráningarmerki að aftan. Heimilt er að hafa skráningarmerkið að framan ef því verður ekki með góðu móti komið fyrir að aftan. Skráningarmerkið skal vera eins og kveðið er á um í 7. gr. og af gerð B. Grunnur skráningarmerkis skal vera með hvítu endurskini með stöfunum ÍS í vatnsmerki, en rönd á brúnum blá og stafir bláir.

12. gr.

Á skráðum eftirvagni og skráðu tengitæki skal vera skráningarmerki að aftan. Skráningarmerkið skal vera eins og á bifreiðum og af gerð A.

Eigandi bifreiðar sem er með samþykktan tengibúnað fyrir eftirvagn eða tengitæki getur fengið eitt skráningarmerki sem ætlað er á ökutækið sem bifreiðin dregur. Skráningarmerkið skal vera með sömu stöfum og skráningarmerki bifreiðarinnar og eins og á bifreiðinni (þó alltaf af gerð A) að öðru leyti en því að upphleypti flöturinn fyrir skoðunarmiða skal vera blár með tveim götum. Þegar eftirvagn eða tengitæki er tengt við bifreið skal þetta auka skráningarmerki bifreiðarinnar vera í grópi aftan á dregna tækinu.

13. gr.

Ökutæki embættis forseta Íslands skulu í stað skráningarmerkis auðkennd með merki forseta Íslands á hvítum fleti, auk númers.

14. gr.

Skráningarmerki á ökutækjum erlendra sendiráða og erlendra sendiráðsmanna, svo og maka þeirra og barna, sem ekki eru íslenskir ríkisborgarar og eiga ekki lögheimili hér á landi, skulu vera eins og kveðið er á um í 7. gr. Endurskinsflötur skal vera grænn en stafir hvítir og rönd á brúnum hvít. Bókstafirnir skulu vera CD og í stað þriggja tölustafa í almennri skráningu skal vera einn bókstafur og tveir tölustafir samkvæmt nánari reglum sem dómsmálaráðuneytið setur. Auk verksmíðjunúmers ökutækisins skal fastanúmerið greypt eftir á skráningarmerkið.

15. gr.

Reynslumerki bifreiða skal vera eins og kveðið er á um í 7. gr. og af gerð A. Endurskinsgrunnur skal vera rauður en rönd á brúnum svört og stafir svartir. Verksmíðjunúmer skal ekki greypt á reynslumerki.

16. gr.

Heimilt er að auðkenna skráð ökutæki með skjaldarmerki kaupstaðar/bæjar eða sýslu á reit sem til þess er ætlaður á skráningarmerki og skal stærð merkis miðast við stærð reitsins. Bifreiðaskoðun lætur merki þessi í té og ákveður gerð þeirra.

17. gr.

Heimilt er að auðkenna ökutæki að aftan íslensku þjóðernismerki. Skráningarskylt ökutæki sem farið er með úr landi skal búið þjóðernismerki að aftan.

Þjóðernismerki skal vera sporöskjulagað, 175 mm á breidd og 115 mm á hæð, með bókstöfunum ÍS. Grunnur merkisins skal vera hvítur og stafir svartir, 80 mm á hæð.

18. gr.

Skráningarmerkjum skal komið fyrir á áberandi stað og þau tryggilega fest. Eigi má hylja þau. Heimilt er þó að hafa skráningarmerki í ramma sem Bifreiðaskoðun lætur í té. Ramminn skal hafa sama lit og stafir skráningarmerkisins.

Skráningarmerki skulu ávallt vera vel læsileg. Skylt er að endurnýja skráningarmerki ef það verður ógreinilegt. Þegar nýtt skráningarmerki er afhent í stað annars skal skila hínu gamla, nema það hafi glatast.

Nú glatast skráningarmerki eða verður ónothæft og skal það þegar tilkynnt skriflega til Bifreiðaskoðunar og nýtt skráningarmerki pantað. Finnist skráningarmerki sem hefur glatast skal því komið til lögreglu eða Bifreiðaskoðunar svo fljótt sem við verður komið.

19. gr.

Skráningarmerki og önnur merki sem ætluð eru á ökutæki má eigi nota með öðrum hætti en fyrir er mælt.

Óheimilt er að festa á ökutæki merki, áletranir eða önnur auðkenni ef hætta er á að villst verði á þeim og heimiludum merkjum.

Óheimilt er að festa á skráningarmerki annað en skoðunarmiða skv. 1. mgr. 7. gr. og merki skv. 16. gr.

20. gr.

Nú verða eigendaskipti að ökutæki og skal þá bæði hinn fyrri og hinn nýji eigandi innan 7 daga senda Bifreiðaskoðun skriflega tilkynningu um eigendaskiptin, en hinn fyrri eigandi skal standa skil á tilkynningunni. Sama á við um breytingu á skráningarskyldum umráðum ökutækis.

Ákveða má að opinber stofnun annist í umboði Bifreiðaskoðunar móttöku á tilkynningu um eigendaskipti.

Eigendaskipti skal tilkynna á eyðublaði sem gert er samkvæmt fyrirmælum dómsmálaráðuneytisins og Bifreiðaskoðun lætur í té.

21. gr.

Eigandi skráðs ökutækis eða umráðamaður skal tilkynna Bifreiðaskoðun innan 7 daga ef notkun ökutækis er breytt frá því sem greinir í skráningarskírteini.

22. gr.

Lögreglan skal taka skráningarmerki af ökutæki ef lögmælt váttrygging ökutækisins er fallin úr gildi, sbr. reglugerð um ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl.

Lögreglan getur einnig tekið skráningarmerki af ökutæki

- a. ef vanrækt hefur verið að tilkynna eigendaskipta að ökutæki,
- b. ef ökutæki er ekki fært til skoðunar þegar krafist er,
- c. ef umferðaröryggi, stafar hætta af ökutæki,
- d. ef vanrækt er að greiða þungaskatt af ökutæki eða bifreiðagjald samkvæmt reglum þar um.

Skráningarmerki sem tekið er af ökutæki skal afhent Bifreiðaskoðun sem varðveita skal merkið í allt að þrjá mánuði án gjalds. Sama er ef eigandi ökutækis leggur skráningarmerki inn til geymslu.

23. gr.

Nú vill eigandi skráðs ökutækis fá það afskráð og skal það því aðeins gert að Bifreiðaskoðun telji ökutækið í þannig ásigkomulagi að því verði ekki með góðu móti komið í lögmælt ástand.

Bifreiðaskoðun er heimilt að afskrá ökutæki án samþykkis eiganda þess ef það uppfyllir ekki settar reglur um öryggisbúnað og vart er talið mögulegt að koma ökutækinu í lögmælt ástand. Tilkynna skal skráðum eiganda um afskráninguna.

Pegar ökutæki er afskráð skal eigandi þess afhenda Bifreiðaskoðun skráningarmarkin án endurgjalds.

Bifreiðaskoðun skal halda sérstaka skrá yfir ökutæki sem hafa verið afskráð.

24. gr.

Nú hefur ökutæki verið afskráð en eigandi þess vill fá það skráð að nýju, og skal hann þá senda Bifreiðaskoðun skriflega umsókn um það. Bifreiðaskoðun skal skoða ökutækið sérskoðun og meta ástand þess. Komi í ljós að það uppfylli allar kröfur sem gerðar eru um gerð og búnað ökutækja frá þeim tíma þegar ökutækið var skráð í fyrsta sinn að viðbættum þeim afturvirkum kröfum um búnað ökutækja sem settar hafa verið síðan og eiga við þá gerð ökutækja, skal Bifreiðaskoðun skrá ökutækið að nýju.

25. gr.

Taki Bifreiðaskoðun við skráningarmerkjum til geymslu eða verði ökutæki afskráð skal afhenda eiganda ökutækisins límmiða með áletrun fastanúmeri ökutækisins og, eftir því sem við á, áletrun um frá hvaða tíma skráningarmerki eru lögð inn eða ökutækið afskráð. Þennan miða skal eigandi ökutækisins líma á áberandi stað í ökutækið samkvæmt nánari fyrirmælum Bifreiðaskoðunar.

26. gr.

Ökutæki sem skráð hafa verið fyrir gildistöku reglugerðar þessarar mega áfram bera skráningarmerki af eldri gerð, enda séu merkin heil og vel læsileg.

Óski eigandi slíks ökutækis að fá á ökutæki sitt skráningarmerki samkvæmt þessari reglugerð skal afhenda honum slík merki, enda ber honum þá að afhenda Bifreiðaskoðun eldri merki án endurgjalds.

Ökutæki sem falla undir ákvæði 14. gr. skulu bera skráningarmerki samkvæmt þessari reglugerð frá 1. mars 1989.

Hafi skráningarmerki skráðs ökutækis verði athent Bifreiðaeftirliti ríkisins til geymslu fyrir gildistöku reglugerðar þessarar skal varðveita þau án gjalds til 31. mars 1989 enda séu þau heil og vel læsileg.

27. gr.

Dómsmálaráðherra setur reglur um gjald fyrir skráningu ökutækja, þ. á m. skráningu eigendaskipta og fyrir skráningarmerki.

Að öðru leyti fer um gjald fyrir starfsemi Bifreiðaskoðunar Íslands hf. samkvæmt gjaldskrá sem félagið setur og ráðherra staðfestir.

28. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 64. gr. umferðarlaga, nr. 50 30. mars 1987, öðlast gildi 1. janúar 1989.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um skráningu ökutækja, nr. 269 2. júní 1988.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 15. desember 1988.

Þorsteinn Geirsson.

Hjalti Zóphóníasson.